

Міністерство освіти і науки України

Національний технічний університет України

"Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського"

Факультет інформатики та обчислювальної техніки

Кафедра інформаційних систем та технологій

Лабораторна робота №8

«РІЗНІ ВИДИ ВЗАЄМОДІЇ ДОДАТКІВ: CLIENT-SERVER, PEER-TO-PEER, SERVICE-ORIENTED ARCHITECTURE»

Варіант 23

Виконала студентка групи IA–13: Сиваченко Дар'я Євгенівна

Перевірив:

Мягкий Михайло Юрійович

Тема: Project Management software

Хід роботи

В даній лабораторній роботі було реалізовано простий приклад клієнтсерверної архітектури. Клієнт може створювати Task та відправляти його на сервер для збереження та обробки. Було використано мережеве з'єднання на основі сокетів. Основні складові:

Створення серверного сокету: створюється об'єкт ServerSocket, який слухає з'єднання на певному порті (12345). У разі, якщо виникає помилка при створенні серверного сокету, обробка помилки відбувається у блоку catch, де виводиться інформація про помилку за допомогою e.printStackTrace()

Прийняття та обробка з'єднання клієнта: цикл сервера, який безкінечно очікує нові з'єднання в циклі while(true). Після прийняття з'єднання в методі ассерt(), створюються ObjectInputStream та ObjectOutputStream для читання та запису об'єктів через це з'єднання. У разі виникнення помилок вводу/виводу або відсутності класу під час десеріалізації (ClassNotFoundException), обробка помилок також відбувається в блоку саtch, де виводиться відповідна інформація про помилку.

Обробка отриманого завдання: Ця частина коду отримує об'єкт Таѕк від клієнта через потік ObjectInputStream. Після отримання об'єкту Таѕк перевіряється, чи не ε він null. Якщо об'єкт не ε null, виводиться інформація про отримане завдання, така як його ID, назва та опис. У випадку, якщо отриманий об'єкт Таѕк ε null, виводиться повідомлення про помилку, пов'язану з отриманням порожнього завдання.

Відправлення відповіді клієнту: Після обробки отриманого завдання від клієнта, сервер відправляє відповідь клієнту через ObjectOutputStream. У цьому випадку відправляється рядок, який підтверджує отримання та обробку завдання на сервері.

Встановлення з'єднання з сервером: встановлюється з'єднання з сервером за допомогою Socket, вказуючи його IP-адресу та порт. Використовуються об'єкти ObjectOutputStream та ObjectInputStream для взаємодії з сервером через потоки вводу та виводу об'єктів. Обробка помилок, які можуть виникнути під час цього з'єднання, відбувається у блоку catch, де виводиться інформація про помилку за допомогою e.printStackTrace()

Відправлення об'єкта Task на сервер: Створюється новий об'єкт Task з визначеним ID, назвою та описом. Після цього об'єкт відправляється на сервер через ObjectOutputStream за допомогою методу writeObject().

Отримання відповіді від сервера:Клієнт очікує відповідь від сервера через ObjectInputStream та метод readObject(). Отриманий об'єкт перетворюється на рядок типу String, і виводиться інформація про відповідь сервера у консоль.

Висновок:

В даній лабораторній роботі було розглянуто простий приклад клієнт-серверної архітектури на основі Java з використанням мережевого з'єднання через сокети. На сервері створюється серверний сокет, який слухає вхідні з'єднання. Після отримання з'єднання, сервер приймає об'єкт типу `Task`, виводить його дані у консоль та надсилає підтвердження клієнту про успішне отримання. Клієнт встановлює з'єднання з сервером, створює об'єкт `Task`, відправляє його на сервер та отримує відповідь від сервера. Основні аспекти реалізації включають використання сокетів для з'єднання, передачу об'єктів через потоки вводу та виводу, а також обробку винятків. Ця лабораторна робота є простим прикладом клієнт-серверної архітектури, яка може бути розширена та вдосконалена для різноманітних цілей, таких як передача складніших даних, реалізація безпеки та автентифікації користувачів у реальних програмних рішеннях.

Відповіді на контрольні питання

1. Що таке SOA?

Сервіс-орієнтована архітектура (SOA, англ. service-oriented architecture) — модульний підхід до розробки програмного забезпечення, заснований на використанні розподілених, слабо пов'язаних (англ. Loose coupling) замінних компонентів, оснащених стандартизованими інтерфейсами для взаємодії за стандартизованими протоколами.

2. Якими принципами керується SOA?

Інтерфейси компонентів в сервіс-орієнтованій архітектурі інкапсулюють деталі реалізації (операційну систему, платформу, мову програмування) від інших компонентів, таким чином забезпечуючи комбінування і багаторазове використання компонентів для побудови складних розподілених програмних комплексів, забезпечуючи незалежність від використовуваних платформ та інструментів розробки, сприяючи масштабованості і керованості створюваних систем.

3. У чому полягають переваги та недоліки клієнт-серверної моделі?

Переваги клієнт-серверної моделі:

- Простота та гнучкість: Дозволяє легко масштабувати системи, розширювати їх функціонал та модифікувати за потребою.
- **Централізація даних та ресурсів**: Сервери зберігають централізовану інформацію, що сприяє кращому контролю, забезпеченню доступу та збереженню даних.
- Контроль доступу: Можливість встановлення прав доступу та автентифікації на сервері забезпечує більш високий рівень безпеки.
- Оновлення на стороні сервера: Можливість впровадження змін на сервері без необхідності модифікації клієнтського ПЗ.

Недоліки клієнт-серверної моделі:

- Залежність від сервера: Якщо сервер перестане працювати, це може призвести до відмови у обслуговуванні всіх клієнтів.
- Залежність від мережі: Клієнтські застосунки вимагають постійного підключення до мережі для взаємодії з сервером.
- Обмеження масштабування: При великому навантаженні на сервер може виникнути проблема з його працездатністю та відповідальністю за обробку всіх запитів.
- **Необхідність підтримки різних версій**: При оновленні серверного ПЗ може виникнути необхідність підтримки старих версій клієнтського ПЗ.
- Проблеми з безпекою: Оскільки сервер централізований, він може стати об'єктом атак або перехоплення даних.

4.У чому полягають переваги та недоліки однорангової моделі взаємолії?

Переваги однорангової моделі:

- **Рівність вузлів**: Кожен вузол може функціонувати як клієнт та сервер, розподіляючи навантаження та забезпечуючи більшу швидкість взаємодії.
- **Розширюваність мережі:** Додавання нових вузлів не створює однієї центральної точки, що відповідає за обробку всіх запитів.
- **Менша вразливість**: Відсутність центрального вузла зменшує вплив відмови одного вузла на роботу всієї системи.

• Масштабні можливості: Мережі Р2Р можуть бути легко розширені шляхом додавання нових вузлів без значних змін у конфігурації.

Недоліки однорангової моделі:

- Проблеми безпеки: Зазвичай важче забезпечити високий рівень безпеки в однорангових мережах через розподілену природу системи.
- Складність керування: Управління ресурсами та обміном даними в однорангових мережах може бути складнішим через розподілену структуру.
- Пропускна здатність та швидкість:Швидкість та доступність даних може залежати від швидкості та доступності інших вузлів в мережі.
- Витрати на мережу: Однорангові мережі можуть вимагати більших ресурсів для підтримки спільного обміну даними.
- **Потреба у вдосконалених алгоритмах**: Організація обміну даними в одноранговій мережі вимагає спеціалізованих алгоритмів та протоколів.